

[Finansministeren.]

end den, vi har i dag — men jeg lægger vægt på, at merværdiafgiften vil give mulighed for at få skatteindtægter ind også fra befolkningsgrupper, som via den direkte skat og selvangivelsen ikke i tilstrækkeligt omfang i forhold til deres virkelige indkomster har været med til at dække de nødvendige udgifter.

For vi ved jo alle sammen, at der er store opgaver, der står foran deres løsning. Vi ved alle, at de krav, der stilles til det offentlige, er stadig voksende, og set på den baggrund mener jeg det må være rigtigt at sige, at den reform, der gennemføres her med merværdiafgiften, i sig selv er en god reform, i sig selv er en nyttig reform, i sig selv er et fremskridt, som lønmodtagerne godt kan være tilfreds med. Men den er mere end det, og jeg forstår ærlig talt ikke, at netop hr. Hilmar Baunsgaard — jeg lagde også mærke til det forrige gang, vi drøftede dette spørgsmål — ligesom vil bagatellisere det, der foregår nu, og sige, at det ikke er en skattereform, vi gennemfører. Jeg forstår det ikke, for trods alt, hvis vi nu var kommet frem til et forlig, også det forlig, som de radikale ville have haft, var det så alligevel ikke i det store og hele det, der ville blive gennemført, som her ligger på bordet, og som yderligere skal gennemføres i kraft af de andre ting, vi kommer til? Det er jo sandheden. Det er jo sandheden, at de spørgsmål, der står imellem partierne, ikke, målt på baggrund af den store skattereform, er så voldsomme. Derfor kan jeg ikke rigtig forstå, at hr. Hilmar Baunsgaard — som jo dog har gjort en vis indsats i det par år, jeg har været med herinde, for at få gennemført en skattereform — og det radikale parti vil være bekendt at sige her i dag ved gennemførelsen af merværdiafgiften, at vi får jo ingen skattereform sammen med denne merværdiafgift, og derfor kan vi ikke medvirke.

Og jeg forstår slet ikke, at man så henviser til, at vi fik jo ikke den oprydning i fradragsjunglen, som det radikale folkeparti har været tilhænger af... (*Munterhed*)... Undskyld, undskyld! Ja, det er måske det nye samarbejde, som kom til at medføre denne fortalelse. Jeg forstår ikke dette, fordi der har jo ikke under drøftelserne — og det tror jeg også hr. Hilmar Baunsgaard vil give mig ret i — under forhandlingerne,

hvor vi har været inde på spørgsmålet om fradragene, fra radikal side været stillet konkrete krav om en virkelig oprydning i fradragsjunglen. Det har der ikke, og det vil jeg gerne have lov til at fastslå her i dag. Tværtimod har det været sådan, at der næsten ikke under disse drøftelser kom forslag til oprydning i fradragsjunglen, men socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, ja, vi har altså taget os den frihed at gå ind for det forslag, som er stillet af de radikale i den skitse til en skattereform, som dette parti har fremlagt, og som bl. a. siger, at kapitalbindingsordningen skal ophæves; det står der jo ganske udtrykkeligt, og det har vi altså tilladt os at gå ind for. Det er også sikkert — ikke alene muligt, men sikkert — at vi skal gå videre med en oprydning i fradragsjunglen, og så kan vi måske komme frem til nogle lavere skatteprocenter.

Men det afgørende er, at merværdiafgiften i sig selv er en god reform, i sig selv giver mulighed for en bedre ligning, i sig selv giver mulighed for, at vi får indtægter ind fra grupper, der ellers ikke kommer til at betale den skat, de skal, og at merværdiafgiften er en nødvendighed også for den skattereform, der nu foreligger. Det giver sig jo udslag i udskrivningsloven allerede for det kommende år, det drejer sig jo trods alt om en ændring af den direkte beskatning på op imod 1 milliard kr., og derfor er det heller ikke rigtigt, når hr. Poul Møller og altså det konservative folkeparti siger, at vi gennemfører ikke nogen omlægning af skatterne. Det forstår jeg ikke, for det er jo helt klart, at der foregår en omlægning af skatterne. Men jeg forstår godt, at man i det konservative folkeparti ikke er særlig tilfreds med den omlægning af skatterne, som skal foregå her, for det er nemlig helt rigtigt som påvist af hr. Poul Møller, at det, der sker, ikke er en svækkelse, men en skærpelse af progressionen i vort skattesystem, og det er da også det, vi fra regeringens side hele tiden har sagt at vi tilsigtede.

Vi tilsigter ikke en voldsom udvidelse af forbrugsbeskatningen, men vi tilsigter en sådan udvidelse, at den giver mulighed for den reform af indkomstskattesystemet, som var nødvendig, og denne reform går bl. a. ud på, at der skulle sættes ind mod den udfladning af progressionen og den forstærkede beskatning af mellemindkomsterne, som har